

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **M. K.**
zastoupená Mgr. Petrem Miketou, advokátem
sídlem Jaklovecká 1249/18, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 6. 2020 sp. zn. SZ/MPSV-2018/25244-923,
č. j. MPSV-2020/114554-923, o dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta Mgr. Petra Mikety se **určuje částkou 3 146 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 4. 6. 2020 sp. zn. SZ/MPSV-2018/25244-923, č. j. MPSV-2020/114554-923 žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě ze dne 12. 10. 2018, č. j. 952458/18/OT a č. j. 952428/18/OT. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl o vzniku přeplatku na dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení přiznané žalobkyni ve výši 4 492 Kč a o povinnosti Statutárního města Ostrava, Městského obvodu Ostrava-Jih nahradit tento přeplatek do 31. 10. 2018 podle ust. § 62 a § 63a zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.
2. Žalobkyně podala proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, ve které namítala, že se napadené rozhodnutí opírá o nepravdivé důkazy a nerespektuje podmínky zákona o pomoci v hmotné nouzi a zákona o státní sociální podpoře. Žalobkyně má za to, že řádně osvědčila nájemního vztahu k předmětnému bytu č. X na ulici A. 1681/2 v O.-Z. dle ust. § 24 zákona o státní sociální podpoře, což dokládá potvrzením o trvání nájemního poměru ze dne 23. 11. 2016, kde se tvrdí že nájemní smlouva je uzavřena na dobu určitou na dvanáct měsíců, a do 30. 11. 2017, a proto splnila podmínky dle „občanského“ zákona. Podle žalobkyně je pro posouzení lhůty tří měsíců k vyklizení bytu podstatná zásilka X, která je předmětem řízení. Žalobkyně v této souvislosti namítala, že dle webových stránek České pošty – sledování zásilek byla zásilka uložena dne 20. 2. 2017, ale k jejímu doručení došlo až dne 4. 3. 2017, kdy si ji vyzvedla.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 6. 2020 sp. zn. SZ/MPSV-2018/25244-923, č. j. MPSV-2020/114554-923, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, připojeným správním spisem Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ostravě a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního vztahu, který tu byl dán v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).
5. Ze správního spisu Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ostravě krajský soud zjistil, že tento správní orgán vydal dne 12. 10. 2018 dvě rozhodnutí. První rozhodnutí pod sp. zn. 86608-16-OT adresoval Statutárnímu městu Ostrava, Městskému obvodu Ostrava-Jih a druhé rozhodnutí pod sp. zn. 86608-16-OT, č. j. 952458/18/OT adresoval žalobkyni. Obě tato rozhodnutí jsou naprosto stejného obsahu a jimi byla uložena povinnost Statutárnímu městu Ostrava, Městskému obvodu Ostrava-Jih uhradit přeplatek na dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení vyplacený žalobkyni za měsíc prosinec 2016. Toto rozhodnutí je odůvodněno tím, že k uvedenému přeplatku došlo na základě doloženého potvrzení o trvání nájemního poměru ze dne 23. 11. 2016 vyhotoveného Statutárním městem Ostrava, Městským obvodem Ostrava-Jih, odborem bytového a ostatního hospodářství, dle něhož byl nájemní vztah žalobkyně k předmětnému bytu prodloužen do 30. 11. 2017. Z rozhodnutí dále vyplývá, že žalobkyni žádná povinnost úhrady vzniklého přeplatku na uvedené dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení uložena nebyla.

Z obsahu správního spisu vyplynulo, že proti tomuto rozhodnutí podala jak žalobkyně, tak i Statutární město Ostrava, Městský obvod Ostrava-Jih odvolání, o kterých jak již bylo shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

6. Z uvedeného plyne, že napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno správní rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ostravě, jímž byla uložena povinnost úhrady přeplatku vzniklého na dávce státní sociální podpory žalobkyni Statutárnímu městu Ostrava, Městskému obvodu Ostrava-Jih, a je tedy zarážející, že žalobu proti němu podala právě žalobkyně, které povinnost úhrady tohoto přeplatku prvoinstančním rozhodnutím předepsána nebyla. Žalobkyně uvádí ve své žalobě skutečnosti, kterými v podstatě chce odůvodnit to, že žádný přeplatek poskytnutý na dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení nevznikl. Krajský soud k těmto namítaným skutečnostem považuje za potřebné konstatovat, že se jedná o stejné námitky, jaké žalobkyně vznášela v předchozích projednávaných věcech týkajících se jejího nároku na dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení. Z této úřední činnosti je krajskému soudu známo, že rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2017, č. j. 61 C 120/2017-213 byla žalobkyni uložena povinnost vyklidit byt č. xX nacházející se ve třetím podlaží stavby – objekt k bydlení s č. p. X, která je součástí pozemku parc. č. st. X – zastavěná plocha a nádvoří v k. ú. Z. n. O., obec O., zapsaného na LV č. X, adresní místo A. X, O. a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. V odůvodnění tohoto rozsudku se uvádí nájemní smlouva ze dne 24. 11. 2014, podle které Statutární město Ostrava – Městský obvod Ostrava-Jih přenechal žalobkyni předmětný byt na dobu určitou od 1. 12. 2014 do 30. 11. 2015. Pod bodem 3.3 této smlouvy bylo ujednáno, že pokračuje-li nájemce v užívání bytu po dobu alespoň tří měsíců po dni, kdy měl nájem bytu skončit a pronajímatel písemně nevyzve nájemce, aby byt opustil, platí, že je nájem znovu ujedнан na tutéž dobu, na jakou byl ujedнан dříve; smluvní strany se v rámci smluvní volnosti dohodly, že ust. § 2285 občanského zákoníku nebude použito. V odůvodnění rozsudku se dále uvádí výše uvedená výzva k vyklizení bytu ze dne 13. 2. 2017 a to, že zásilka obsahující tuto výzvu k vyklizení bytu byla uložena na poště dle doručenky 17. 2. 2017 a žalobkyni byla osobně vyzvednuta dne 4. 3. 2017. Okresní soud provedl důkaz výpisem pošty o doručování této zásilky, ze kterého zjistil, že zásilka byla podána k poštovní přepravě dne 15. 2. 2017, uložena byla dne 20. 2. 2017 a dodána dne 4. 3. 2017. V řízení tedy bylo prokázáno, že nájemní smlouva k předmětnému bytu byla uzavřena dne 24. 11. 2014 na dobu určitou do 30. 11. 2015 a dle ujednání 3.3 v této smlouvě byl nájemní poměr prodloužen do 30. 11. 2016. Pro obnovení nájemního poměru bylo podstatné, zda byla žalobkyni výzva k vyklizení bytu doručena ve sjednané tří měsíční lhůtě, tedy do konce února 2017. Žalobkyně byla vyzvána k vyklizení bytu výzvou ze dne 13. 2. 2017. Co se týče doručení této výzvy, dle Okresního soudu v Ostravě se provedené důkazy rozcházejí v tom, zda byla tato zásilka doručována na poště dne 17. 2. 2017, jak vyplývá z doručenky nebo dne 20. 2. 2017, jak vyplývá z elektronického záznamu pošty a dále v tom, zda si ji žalobkyně fyzicky převzala dne 4. 3. 2017 (podle elektronického záznamu pošty) nebo až dne 14. 3. 2017 (podle doručenky). V tomto směru okresní soud již žádné dokazování neprováděl, neboť zásilka obsahující výzvu k vyklizení bytu byla doručena do dispozice žalobkyně a uložena na poště v únoru 2017 a žalobkyně si ji fakticky vyzvedla až v březnu 2017. Za datum doručení výzvy je nutno považovat únor 2017, neboť v této době se zásilka dostala do dispozice žalobkyně, která objektivně měla možnost si ji od pošty převzít a seznámit se s ní a pokud tak učinila později, jde toto prodlení k její tíži. Okresní soud vyhodnotil

žalobu jako důvodnou za situace, kdy nájemní vztah mezi účastníky skončil uplynutím sjednané doby nájmu a kdy v souladu se smlouvou byla žalobkyně ve sjednané lhůtě vyzvána k vyklizení bytu, užívá předmětný byt zcela bez právního důvodu. O odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí rozhodl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 15. 5. 2018, č. j. 71 Co 71/2018-285, z něhož bylo zjištěno, že jím byl potvrzen shora citovaný rozsudek Okresního soudu v Ostravě vyjma lhůty k vyklizení, kdy se mění tak, že lhůta k vyklizení se stanoví v délce jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Odvolací soud skutkový stav zjištěný okresním soudem doplnil o skutečnosti zjištěné z podkladů týkající se doručování výzvy k vyklizení bytu s tím, že takto doplněné dokazování odstranilo rozpor v údajích pošty ohledně data uložení předmětné zásilky - výzvy k vyklizení bytu na správný údaj 20. 2. 2017 a zároveň osvětlilo způsob doručování této zásilky, to je sjednáním odnášky. K tomu odvolací soud dodal, že odnáška znamená, že na základně písemné žádosti adresáta jsou ukládány poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky u dohodnuté provozovny, aniž by byl učiněn pokus o jejich dodání na adresu adresáta (ust. § 20 odst. 1 věta první vyhlášky č. 464/2012 Sb., v platném znění). Jestliže si tedy žalobkyně zřídila odnášku podle výše uvedeného ustanovení, pak skutečnost, že se s obsahem takto doručené zásilky uložené jí 20. 2. 2017 fakticky seznámila až v březnu 2017, nemá na správnost závěru o ukončení nájemního poměru k datu 30. 11. 2016 žádný vliv.

7. Z uvedeného vyplývá, že poskytnutí dávky státní podpory příspěvek na bydlení žalobkyni za měsíc prosinec 2016 skutečně vznikl přeplatek na této dávce, neboť netrval její nájemní vztah k bytu č. 6 na adrese A. X v O.-Z.; naopak tento nájem byl ukončen dne 30. 11. 2016. Z uvedeného důvodu tak neplnila základní podmínku danou ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, dle kterého nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu a splňuje další podmínky dané tímto zákonným ustanovením.
8. Krajský soud vzhledem k výše uvedenému v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl.
9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěch neměla a žalovaný na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).
10. Odměna ustanoveného právního zástupce žalobkyně byla přiznána v rozsahu dvou úkonů právní služby po 1 000 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, celkem tedy 2 600 Kč a s připočtením daně z přidané hodnoty ve výši 21%, tj. 546 Kč, činí odměna celkem 3 146 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

[Zadejte text.]

Ostrava 1. dubna 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje